

ΠΡΟΤΑΣΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΑΠΟΦΑΣΗΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΗΣ ΔΗΜΑΡ

(Αθήνα 21/09/2013)

Η πολιτική συγκυρία: το «τρίγωνο των Βερμούδων»

Η χώρα διέρχεται μια κρίσιμη καμπή. Δεν είναι μόνο η ύφεση, η ανεργία, η υπερφορολόγηση, η εξαπλωνόμενη ανέχεια, το άδηλο μέλλον. Είναι ο βαθύτατος κατακερματισμός της ελληνικής κοινωνίας, που τείνει να συγκροτήσει στο πολιτικό πεδίο, ένα τριπολικό πλέον σχήμα, πηγή κινδύνων μόνιμης πολιτικής ανωμαλίας, με μια αποδυναμωμένη κεντροδεξιά, μια ανεύθυνη αριστερά και μια νεοναζιστική ακροδεξιά. ΝΔ, ΣΥΡΙΖΑ και ΧΑ, συνθέτουν ένα πολιτικό «τρίγωνο των Βερμούδων», δηλαδή ένα περιβάλλον αβεβαιότητας, ανισορροπίας, βίας, συγκρούσεων και καταστροφής.

Στο κλίμα πολιτικής αστάθειας που διαμορφώνεται είναι αδύνατο να γίνουν οι κρίσιμες και ωφέλιμες διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις που έχει ανάγκη η χώρα, να επενδυθούν κεφάλαια της υγιούς επιχειρηματικότητας, να ανοίξει ο δρόμος προς μια βιώσιμη ανάπτυξη. Είναι επιπλέον αδύνατο να γίνουν αποτελεσματικές διαπραγματεύσεις με τους δανειστές, που θα αποβούν σε όφελος της κοινωνίας. Το κλίμα αυτό είναι άμεση ανάγκη να αναστραφεί.

Αντιμέτωποι με το έλλειμμα πολιτικής αξιοπιστίας

Το μέγεθος της κρίσης του πολιτικού μας συστήματος, αλλά και των παθογενειών που κατατράχουν την ελληνική κοινωνία αποκαλύπτεται από τη σταθερή άνοδο που εμφανίζει η Χρυσή Αυγή. Μια νεοναζιστική, εγκληματική, οργάνωση, επενδύοντας στον ακραίο εθνικισμό, το ρατσισμό και τη βία, εκμεταλλευόμενη το έλλειμμα πολιτικής αξιοπιστίας των παραδοσιακών πολιτικών δυνάμεων, εμφανίζει σταθερή άνοδο και εξελίσσεται σε πόλο μέσα στην κοινωνία. Έναν επικίνδυνο πόλο που προσβλέπει στον εκφασισμό του κοινωνικού σώματος και αποτελεί χαίνουσα πληγή βίας και ανωμαλίας.

Η ΔΗΜΑΡ, έχοντας σταθερό και ασυμβίβαστο μέτωπο απέναντι στη Χ.Α., οφείλει να αναλάβει την πρωτοβουλία για την ενεργητική απάντηση των δημοκρατικών πολιτικών δυνάμεων στο φαινόμενο της Χ.Α. Κομβικά σημεία της πρωτοβουλίας αυτής πρέπει να είναι: i) η ενίσχυση της διαφάνειας του πολιτικού συστήματος, ii) ο εμπλουτισμός των σχετικών ποινικών διατάξεων (αντιρατσιστικό - αντιναζιστικό) και, iii) η τροποποίηση των διατάξεων περί ασυλίας των βουλευτών".

Η ΝΔ, φέρει μεγάλες ευθύνες για την όλη κατάσταση. Βαρύνεται, ως κυβέρνηση, για τη ραγδαία εξέλιξη και την έκταση της κρίσης στην τελευταία προμνημονιακή περίοδο. Ευθύνεται, με τη στάση που κράτησε ως αξιωματική αντιπολίτευση, για την επιδείνωσή της την περίοδο του πρώτου μνημονίου. Με την φιλοευρωπαϊκή αναστροφή που πραγματοποίησε ο Σαμαράς στο δεύτερο μνημόνιο και το σχηματισμό της τρικομματικής κυβέρνησης, έδειξε να επιλέγει την ευρωπαϊκή πορεία

της χώρας και να επιδιώκει συνθήκες ομαλότητας. Προϊόντος του χρόνου αυτή η πολιτική δείχνει να φαλκιδεύεται από τις παραμένουσες πελατειακές, αλλά και αυταρχικές αντιλήψεις και πρακτικές στην άσκηση της εξουσίας.

Ο ΣΥΡΙΖΑ παρά τις συνεχείς μεταγραφές από το τσοχατζοπουλικό ΠΑΣΟΚ και τις υποσχέσεις των πάντων προς τους πάντες, δείχνει να εξαντλεί τη δυναμική του. Προσδοκά, πλέον, να αυξήσει τη δύναμή του, ενισχύοντας τις δόσεις λαϊκισμού στην πολιτική του και επιδιώκοντας, με κάθε τρόπο, την αποτυχία της εύθραυστης πορείας δημοσιονομικής προσαρμογής και βαθμιαίας ανάκαμψης της χώρας. Η πολιτική αυτή μπορεί να αποδειχθεί καταστροφική για το όλο εγχείρημα εξόδου της πατρίδας μας από την κρίση, πράγμα που αντιλαμβάνεται εκείνο το κομμάτι της κοινωνίας που επιθυμεί την αγκύρωση στην Ευρώπη, αντιπαθεί το λαϊκισμό, θέλει να δει τη χώρα να εξυπηρετεί τις υποχρεώσεις της και να απαγκιστρώνεται πραγματικά από τα μνημόνια. Υπάρχει λοιπόν ο κίνδυνος, μεγάλο μέρος από αυτούς, που επιπροσθέτως γνωρίζουν ότι δεν υπάρχει επιστροφή στην ούτως ή άλλως πρότερη νοσηρή κατάσταση, να αναζητήσει διέξοδο στο Σαμαρά, ως τον μόνο εγγυητή της ομαλότητας και της ευρωπαϊκής πορείας.

Το ΠΑΣΟΚ φέρει μεγάλες ευθύνες για τις αμαρτίες του παρελθόντος και την αποτυχία της πρώτης μνημονιακής φάσης. Περιέπεσε λοιπόν σε προϊούσα ανυποληψία και ραγδαία συρρίκνωση και παρά το μέγα λάθος της αποχώρησης της ΔΗΜΑΡ από την κυβέρνηση παρουσιάζει ελάχιστη, αναιμική και ασταθή ανάκαμψη. Δεν μπορεί μόνο του, να προσδώσει προοδευτικό αποτύπωμα στην υπάρχουσα κυβέρνηση, ούτε, βέβαια, να αποτελέσει τον πόλο περί τον οποίο θα επιχειρηθεί η ανασυγκρότηση του χώρου της δημοκρατικής παράταξης. Αποτελεί, ωστόσο, ιστορικό και πολιτικό λάθος να ταυτίζουμε το ΠΑΣΟΚ με τη ΝΔ και να το κατατάσσουμε στο χώρο της κεντροδεξιάς.

Το μετέωρο βήμα της ΔΗΜΑΡ

Η απόφαση της ΔΗΜ.ΑΡ να αποχωρήσει από την κυβέρνηση και να μεταταγεί σε ρόλο προγραμματικής αντιπολίτευσης, εκ των πραγμάτων δεν επιβεβαιώνεται. Οι δια των ανακοινώσεων τοποθετήσεις της σε τρέχοντα ζητήματα της συγκυρίας, αλλά και η πρόσφατη στάση της στη Βουλή, επιτείνουν τη σύγχυση για την ταυτότητα και το ρόλο της. Η ΔΗΜΑΡ παράβλεψε το γεγονός πως η συμμετοχή της στην κυβέρνηση αποτελούσε το πιο δυναμικό στοιχείο της ταυτότητάς της, καθώς πρόβαλε έμπρακτα, σε μια ιδιαίτερα δύσκολη περίοδο για τον τόπο, ένα νέο πρόσωπο αριστεράς της ευθύνης. Ωστόσο η ΔΗΜΑΡ δεν άντεξε αυτόν τον εαυτό της. Αυτοεγκλωβίστηκε στο μικρόκοσμο του κόμματος, τη στιγμή που το πολιτικό κύρος που απέκτησε και το «λευκό» της παρελθόν, της έδιναν τη δυνατότητα να γίνει σημείο αναφοράς ευρύτερων προοδευτικών δυνάμεων και καταλύτης της δημοκρατικής συμπαράταξης. Τώρα έχει εισέλθει σε φάση υπαρξιακής αγωνίας για την κοινοβουλευτική της επιβίωση, με εμφανή τον κίνδυνο να δει τις δυνάμεις της να διασκορπίζονται.

Για την άρση του πολιτικού αδιεξόδου

Η χώρα βρίσκεται σε συνθήκες πολιτικής και κοινωνικής πόλωσης, κυριαρχίας του λαϊκισμού νέας και παλαιάς κοπής, ακριβώς τη στιγμή που χρειάζεται ομοψυχία,

δημοκρατική ομαλότητα και μέγιστη πολιτική σταθερότητα. Όσο θα κυριαρχεί το πολιτικό «τρίγωνο των Βερμούδων», (αυτό που συνθέτουν ΝΔ, ΣΥΡΙΖΑ και Χρυσή Αυγή), όσο θα καταγράφεται πολιτική συρρίκνωση του χώρου μεταξύ της ΝΔ και του ΣΥΡΙΖΑ, τόσο το μέλλον μας θα προβλέπεται δυσοίωνα.

Μπροστά σ' αυτή την κατάσταση, οι δυνάμεις του φιλοευρωπαϊσμού, του μεταρρυθμισμού, του πολιτικού ορθολογισμού, έχουν χρέος απέναντι στην ιστορία και την πατρίδα να επέμβουν άμεσα και δυναμικά. Να συγκροτηθούν με τρόπο που να αποτελέσουν την εγγυήτρια δύναμη της πολιτικής σταθερότητας, της ευρωπαϊκής προοπτικής και της εξόδου από την κρίση, με χαρακτηριστικά σύγχρονης ευρωπαϊκής αριστεράς. Να διαμορφώσουν ένα πλαίσιο δημιουργικής αναζήτησης, αλλά και επαφής και ώσμωσης με τα υγιή και ελπιδοφόρα τμήματα και δυνάμεις της ελληνικής κοινωνίας. Να επεξεργασθούν ένα σχέδιο ανασυγκρότησης της χώρας. Να πλαισιωθούν με νέα άφθαρτα πρόσωπα, αλλά και ικανούς ανθρώπους της πολιτικής, αδιαμφισβήτητης εντιμότητας και εγνωσμένου κύρους.

Ήδη ετοιμάζεται η πρωτοβουλία από τον κόσμο της διάνοησης και της «ζωντανής» κοινωνίας, που θα καλεί κόμματα, κινήσεις και πρόσωπα του κατακερματισμένου μεταρρυθμιστικού χώρου σε μια συζήτηση στην προοπτική συγκρότησης ενός πολυκεντρικού σχήματος των ευρύτερων δυνάμεων της κεντροαριστεράς, με πρώτο στόχο τις επικείμενες εκλογές της αυτοδιοίκησης και τις ευρωεκλογές. Θεωρούμε πως η ΔΗΜΑΡ πρέπει να προσέλθει στις συζητήσεις αυτές με πνεύμα συνεργασίας, χωρίς ηγεμονισμούς και χωρίς εκ των προτέρων αποκλεισμούς.

Οι διάσπαρτες σήμερα δυνάμεις του δημοκρατικού μεταρρυθμιστικού χώρου, έχουν και τα πρόσωπα και τις επεξεργασίες για να κάνουν τη διαφορά στο ελληνικό και ευρωπαϊκό πολιτικό σκηνικό, για να δώσουν λύσεις στα χρόνια προβλήματα της χώρας και να την οδηγήσουν στην έξοδο από την κρίση.

Τα μέλη της ΕΕ της ΔΗΜΑΡ
Γιάννης Αντωνίου
Γεράσιμος Γεωργάτος
Σταύρος Λιβαδάς
Ντόρα Τσικαρδάνη

